

Vendre la història

Aquests dies coincideixen a les llibreries diverses novetats en què la mirada cap al passat –més o menys remot– té tanta importància que pràcticament es converteix en un personatge més. La Barcelona de postguerra, la Segona Guerra Mundial, la independència del Brasil i l'Espanya del Segle d'Or són els escenaris físics, temporals i anímics que proposen les últimes novel·les de Jaume Cabré, Carlos Ruiz Zafón, Ferran Torrent, Javier Moro i Arturo Pérez-Reverte

◆◆◆◆ Josep Lambies / Jordi Nopca

ZAFÓN OBRE TOTS ELS PANYS DE BARCELONA

Dijous passat, l'editorial Planeta va celebrar el llançament de la tercera entrega d'*El cementiri dels llibres oblidats*, la tetralogia que Carlos Ruiz Zafón (Barcelona, 1964) va inaugurar l'any 2001 amb la molt aclamada *L'ombra del vent*, un fenomen sense gaires precedents en la literatura espanyola que des de la seva sortida ja ha venut més de 10 milions d'exemplars. El nou volum de la sèrie, *El presoner del cel*, que inicia la seva ruta amb un tiratge d'un milió de llibres, comença pels volts de Nadal de l'any 1957, a la llibreria de la família Sempere, ja coneguda per tots els lectors, que encara pateix els estralls de la postguerra i es trenca la closca buscant solucions per fer més caixa.

Des de *L'ombra del vent*, la gran comesa de Zafón ha estat construir una imatge de la Barcelona del segle XX amb una presència particular. "Vaig tenir una infància dickensiana *light* –explica–. Dic *light* perquè Dickens va haver de treballar en una fàbrica de tints quan el seu pare era a la presó per deutes, i a mi no em va anar tan malament. El meu pare era agent d'assegurances, i quan jo era petit em duia a caminar de porta en porta". Gràcies a aquests recorreguts, Ruiz Zafón va posar els peus en escenaris tan diversos com les cases de l'avinguda Pearson o un convent de la Vall d'Hebron. Així va conèixer els secrets de cada racó de la ciutat.

"La Barcelona dels meus llibres no és la que trobem quan sortim al carrer –diu Zafón–. És una ciutat molt més estilitzada, una mica gòtica. Igual que als personatges els dones un vestuari i els maquilles, la ciutat necessita estar ben caracteritzada per poder fer el seu paper". Als carrers d'aquesta peculiar metròpolis que viu hores baixes sota el pes del franquisme, Daniel Sempere i el seu inseparable Fermín s'enfronten a una incògnita que arrenca quan un home tolit s'apropa a la llibreria a comprar un exemplar d'*El comte de Montecristo*.

a
llegim

36-37

- Entrevista a Maria Barbal
- Proa reedita 'Jo he servit el rei d'Anglaterra', de Bohumil Hrabal

38-39

- Josep M. Espinàs torna al taulell de novetats amb 'Entre els lectors i jo'
- 'Quan Kafka feia furor', d'Anatole Broyard

JAVIER MORO, EL PLANETA MÉS BRASILER

Guanyador del premi Planeta 2011, Javier Moro (Madrid, 1955) és un dels escriptors més fidels a la novel·la històrica d'ambientació exòtica, potser motivat pels nombrosos viatges que ha fet des de jove, com també pel fet de ser nebot de Dominique Lapierre, mitja taronja del tàndem super-ventes integrat amb Larry Collins. "Escriure sobre la història permet donar vida a rostres de pedra i fets que ja només són als llibres. A *El imperio eres tú* he volgut que Pere I, que va declarar la independència del Brasil l'any 1822, aparegués retratat des de la precisió documental, però també des de la màgia de la ficció més pura, que permet inventar diàlegs que mai van existir però que tot i així són perfectament coherents amb els personatges".

Moro va debutar fa gairebé dues dècades amb *Senderos de libertad* (Seix Barral, 1992), en què s'apropava a l'activista Chico Mendes, que va lluitar a favor de la preservació de la selva de l'Amazones i les seves tribus. Després de cinc llibres –*Passió índia* (Columna, 2005) va vendre més de mig milió d'exemplars–, Moro ha tornat a fer ficció a partir d'un personatge històric, el rei Pere I, figura "hiperactiva, femellera i complexa" que tot i morir amb només 36 anys va tenir temps de fer molta feina. "Pere I va marcar amb la seva vida curta i intensa la història de dos continents. A principis del segle XIX, el centre de l'imperi portuguès s'havia tras-

lladat al Brasil: el rei Joan VI, pare de Pere I, s'hi va emportar el 10% de la població i 60.000 volums de la Biblioteca Nacional portuguesa. Quan Portugal va retirar els privilegis que s'havien concedit al Brasil, Pere I no només es va negar a tornar al seu país sinó que el va fer independent. Posar-se al cap d'un personatge ple de tantes contradiccions, capaç de ser objecte d'admiració però també d'escarni, era un repte. A la Biblioteca Nacional de Rio de Janeiro encara hi ha un sobre amb un grapat de pèls púbics que el monarca havia enviat a una de les seves amants".

JAVIER MORO HA EXPLORAT LA VIDA DE PERE I. CÈLIA ATSET